

प्रतिका

प्रतिष्ठा सञ्चारेवानां केशवस्य विशेषतः ।
 उत्तरायणमापने शुक्रपूर्वे शुभे दिने ।
 कल्याणदे च पचम्यामष्टम्याच्छेव शस्यते ।' * ॥
 भुजबलभीमे ।
 'युगादावयने पुराणे कर्तव्यं विद्युवदये ।
 चन्द्रद्वयं यहे वापि दिने पुराणे धर्मं सु ॥
 या तिथिर्यस्य देवस्य तस्यां वा तस्य कोरिता
 ग्रह्यागमविशेषणं प्रतिष्ठा सुक्तिदायिनी ॥' * ॥
 पश्चपुराणे ।
 'प्रतिष्ठानदसोक्ता पवित्रारोपणे तिथिः ।
 श्रिया देवा हितीया तु तिथीनासुतमा स्तुता
 छतीया तु भवान्याच्च चतुर्थी तवसुतस्य च ।
 पचमी सोमराजस्य षष्ठी प्रोक्ता गुहस्य च ।
 सप्तमी भास्करसोक्ता दुर्गायाच्चादमी तथा ।
 माष्टमां नवमी प्रोक्ता इश्वरी बासुकेस्तथा ।
 एकादशी ऋषीशाच्च द्वादशी चक्रपाणिः ।
 चत्वारदशी लवनहस्य शिवसोक्ता चतुर्दशी ।
 मम चैव सुनिश्चेद ! पौर्णमासी तिथिः स्तुता ॥
 कल्पतरौ देवीपुराणम् ।
 'महिषासुरहन्त्राच्च प्रतिष्ठा दक्षिणायने ।
 यस्य देवस्य यः कालः प्रतिष्ठाभ्यरोपणे ॥
 गर्भाद्यूरशिलान्वासे शुभदस्य पूजितः ।
 यस्य देवस्य प्रतिष्ठाभ्यरोपणे यः कालः शुभद-
 यस्य गर्भाद्यूरशिलान्वासे शुभारम्भे स कालः
 पूजित इत्थर्यः ॥ * ॥ प्रतिष्ठासुचये ।
 'माघे वा घालगुने वाराप चैवैशाखयोरपि ।
 अष्टावाढक्योवांपि प्रतिष्ठा शुभदा भवेत् ॥' * ॥
 भविष्ये ।
 'खोमो हृष्यतिच्छेव शुक्रच्छेव दुधस्तथा ।
 एते चौम्ययहाः प्रोक्ताः प्रतिष्ठा वज्रकर्मणि ।
 मत्स्यपुराणम् ।
 'आषाढ़े हे तथा भूलसुतराच्यमेव च ।
 अष्टाव्याप्तिरोहिण्यः पूर्वभाद्रपदस्थाय ।
 हस्ताचिनी रेतती च पुष्टा न्दर रस्तथा ।
 अदुराधा तथा स्तातौ प्रतिष्ठादैः शस्यते ।'
 दीपिकामाम् ।
 'प्राजेश्वरास्वकरादितिभाच्चिनौषु
 पौष्णामरण्यशिष्मेषु तथोत्तरेषु ।
 कर्तुः सुमे शृण्मिनि केन्द्रगते च जीवे
 कांयं हरेः शुभतिथौ विश्वित् प्रतिष्ठा ।
 प्रात्रेश्वरादयः । रोहिण्येष्टाहस्तापुत्रवैस्त्विनि-
 नीरेवतीपृथ्यान्वग्निशरुतरफलगुण्युतराषाढ़ो-
 ग्नरभाद्रपत्त्वनामि ॥ * ॥ सर्वमङ्गलाद्यान्मी
 देवीपुराणम् ।
 'यथा द्वादशमे जीवे अदमे वाय भास्करे ।
 प्रतिष्ठा कारिता विष्णोमं हाभयकरौ मता ।'
 कल्पतरौ देवीपुराणम् ।
 'चतुर्बुद्ध्यस्था विष्णुः प्रतिष्ठायः सुखार्थिभिः ।'
 प्रतिष्ठा ब्राह्मणादारेव कर्तव्या ।
 'कर्त्तमित्यक्षित यः पुराणं मम सूर्येन्प्रतिष्ठया ।
 अन्वेषयौ यस्तथा चाचार्थस्तेन लक्षणं गुणः ।
 ब्राह्मणः सञ्चवर्णानां पचमाचविशारदः ।

प्रतिष्ठा

ब्राह्मणानामलाभे तु चत्वियो वै शश्मूद्रवोः ।
चत्वियाशामलाभे तु वैद्या: शूद्रस्त्र कर्षितः ।
कदाचिदपि शूद्रस्तु ग च कार्यार्थमहैति ॥१॥
हृष्टारदीये ।
‘प्रथमेस्तूद्रसंस्थं लिङ्गं वा हरिमेव वा ।
स संवेदतनाभोगो यावदोऽत्यन्तवम् ॥’
यावदाहृतसंप्रवं प्रलयमयं नमेत् । तथा ।
‘ख्लीशामनुपनीतानां शूद्राणां जनेन्द्र ॥
स्वर्णने नाधिकारोऽस्ति विष्णौ वा शङ्करेष्ठपि
वा ॥२॥

प्रतिष्ठापकारस्तु मत्स्यपुराणादावृक्तः । तद-
सभावे विद्याकरवाजपैषिप्रभृतिसम्भवो भवि-
यादुक्तः । यथा भविष्यपुराणम् ।
‘खपनादि यथाशक्ति द्वया तत्कूलमन्तकम् ।
विन्यसेहृदयाभोगे प्रतिमासु व्रता भवेत् ॥’
आदिपदात् पूजोत्तमवहोमादि महाकपिल
पञ्चरात्रोक्तकर्म च कर्तव्यम् । तद्यथा,—
‘सपुत्रं सकुशं पाणिं व्यसेहृदस्य मस्तके ।
पचवारं जपेन्मूलमदोत्तरश्त्रोत्तरम् ।
ततो नृण नम्हादिपीठां संस्त्रीशेहिति ।
तत्त्वन्यासं लिपिचारं मन्त्रन्यासच विन्यसेत् ।
पूजाच महतीं कुर्यात् स्वमन्तोक्ता यथाविधि
प्राणप्रतिष्ठामन्त्रेण प्राणाण्यापनभावरेत् ।’
लिपिचारस्तु माल्कान्यासः । उक्तस्तु ।
‘जपादौ संवेदनाख्या विश्वसेन लिपिं चिना ।
द्वातं तत्त्विक्षलं विद्यातसात् पूर्वे लिपिं व्यसेत्
कादिमतीष्ठपि ।

‘माल्कान्यासः वडङ्गच माल्कान्यासमेव च ।
सर्वादां प्रवृत्तं द्वया पवातन्मोदितं व्यसेत् ।
एतहृष्टनाथ माल्कान्यासः पूर्वं पवातस्त्व-
न्यासः ॥३॥

क्रमदैपिकायाभयेऽक्रमः । मन्त्रन्यासच तत्त्व-
न्यासप्रवैषीदीपदवर्णन्यासः । तद्भावे शूद्र-
मन्त्रेण शिरस्वि हृस्त्वाच । तत्त्वन्याससु
विश्वविद्यक एव । यासप्रमाणानि धारदात्रकम-
दीपिकोक्तान्यावृत्तुसन्देशानि ॥४॥ प्राणप्रतिष्ठा-
मन्त्रस्तु धारदात्रयोविश्वतिपटलोक्तः । यथा,—
‘पाशाकुशपूटाशक्तिर्वर्णीयिक्षुविभूवितः ।
यादा: सप्त सकारान्ना शोमस्त्रेष्टुर्युतम् ।
सम्मते हंसमन्तः स्वाततो सुष्यपदं भवेत् ।
प्राणा इति बदेत् पवात् इह प्राणास्तः परम् ।
असुव्य जीव च इह स्थितो सुष्यपदं भवेत् ।
सर्वेन्द्रियाण्यमुच्चान्ते वाक्यगच्छुरन्तः ।
श्रोत्रवायापदे प्राणा इहागत्य सुखं चिरम् ।
तिठ्ठन्त्यविष्वूर्नते प्राणमन्त्रोदयमोरितः ।
प्रवृत्तयापदात् पूर्वं पाशादानि प्रयोजयेत् ।
प्रयोगेत् समाख्यातः प्राणमन्त्रो मनीषिभिः ।
पाशाकुशपूटाशक्तिरित्यनेन प्रथमं पाशादीय-
ज्ञी ततः शक्तिरौजं इति ततोऽपूर्वीजं क्रो-
दाख्यी यकारः विश्वविभूषितो यं । यादा:
सप्त सकारान्ना: उहृष्टवयकारादुवादेन सप्त-
तत्त्विन्नं दीजं पूर्वं एषगुहारस्तु उपानामपि

प्रतिका

सविन्द्रताखापनाय । अद्गुणवायनलाभिन-
दरयगौजागीयुक्तम् । अत्र वायुवीजस्त्वक्त्वं
बौजत्वेन सर्वेषां सविन्द्रत्वं वक्तम् । राघवभट्टो-
प्येवम् । अम्बस्तु वायोविन्द्रिभूविता इति
पठिला नाइविन्द्रिभूविता इति वाखारं
यादा इत्यस्तु विशेषं वदति । योम इकारः
सत्य औकारः इद्विन्द्रः तेन हैं । अतएव
पाण्डुश्चान्तरितश्चित्तमनोः परस्तादुचार्यं
यादिवसुवर्णगुणं वहस्तमिति प्रपञ्चसारप्रति-
पादयुक्तमित्वेन द्वौमति पश्चपादावाच्यार्थां-
खातम् । अविवधूः खाहा । तेनायं मनः ।
आ इन्हे कों यं रं लं वं शं वं सं हैं हं सः
असुव्य प्राणा इह प्राणाः आमिलादि असुव्य
जीव इह स्थितः आमिलादि असुव्य सर्वेन्द्रि-
याणि आमिलादि असुव्य वाङ्मानक्षुश्चोत्त-
प्राणप्राणा इहागत्वं सुखं चिरं तिथनु खाहा ।
असुव्य इति वहउत्तदेवतानामोपलच्छम् ।
‘अद्यपद्मि इह यहूपं यत्र मने हि दरखते ।
असुव्यामिधानं तदूपं तत्र स्थाने नियोजयेत् ॥’
इति नारदैयात् ॥

इति नारदैयात् ॥

वशिष्ठसंहितायाम् ।

‘हृदि इस्तं सविधाय प्राणस्यापनमाचरेत् ॥’*१
प्रागुत्तमविष्यपुराणवचेन तच्चूलमन्तकं तत्तद्-
देवतामन्तकं स च वैदिकसाम्निकष्ठ ।

‘ओहारादिसमायुक्तं नमखाराज्ञकीर्तिम् ।
खनाम सर्वस्वत्वानां मन इत्यभिधीयते ।’

वस्तुपुराणे ।

‘ओहारादिनमोऽनेन चतुर्थमतत्तदेवतानाम-
स्त्वा वा ।’

कालिकापुराणे ।

‘प्रतिमाणाः कपोलौ हौ सृष्टा इच्छिपाणिना ।
तथैव हृदयेऽहृष्टं इत्वा शृश्च मनवित् ।
रथभिन्नैः प्रतिष्ठाणु हृदयेष्ठि समाचरेत् ।
अस्ये प्राणाः प्रतिष्ठनु अस्ये प्राणाः चरणु च ।
अस्ये देवतवस्त्वायै खाहेति वक्तुरीरयन् ।
अङ्गमन्ते रक्षिमन्ते देविकैविनेन च ।
प्राणप्रतिष्ठा सर्वत्र प्रतिमासु समाचरेत् ।’

अङ्गमन्तैः अङ्गव्यासमन्तैः । अङ्गमन्तैः मूल-
मन्तैः वैदिकमन्तैर्नोद्योतिरिवादिभिः ॥ *१
खपनात् पूर्वं वस्त्रीकव्यतिकादिभिस्त्वमि-
च्यालयमाह इयशीर्वप्यराज्ञम् ।

‘वस्त्रीकव्यतिकाभिस्तु गोमयेन समझना ।
चालयेच्छिलिपसंसार्शेषाणासुपश्चान्तये ।
खापयेन्द्रन्त्योयेन सुषुप्तवता तु देशिकः ।
नमस्त्वैस्तु सुरेणानि प्रज्ञीते विनकर्मणा ।
प्रभाविताशेषजगद्वाचि । तुर्भं गमो नमः ।
त्वयि संपूर्णजामीशं नारायणमनामयम् ।

रहिता शिल्पिदेवैव्यवहृष्टियुक्ता सदा भव ॥’*१
तेन यथाशक्ति जपनादिपूर्वकप्रतिमाहृष्टे
तच्चूलमन्तविद्यासेन देवताया विशेषस्त्रिधिः
प्रतिष्ठेति । राघवभट्टदृष्टमहाकपिलपञ्चराचे-
पि ।